

Antologie

poezii creștine

Antologie

poezii creștine

Ioan Giura

Copyright © 2018 Ioan Giura

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a autorului.

Drepturile pentru publicarea și distribuția actualei ediții aparțin editurii Casa Cărții.

Antologie - poezii creștine

de Ioan Giura

Casa Cărții

OP 2, CP 30

410670, Oradea

Tel./Fax: 0259 469 057; 0359 800 761; 0728 874 975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României GIURA, IOAN Antologie - poezii creștine / Ioan Giura. - Oradea : Casa Cărții, 2018 ISBN 978-606-732-099-2 821.135.1

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Marius Bonce

Tiparul executat la Metropolis srl, str. Nicolae Jiga 31, Oradea

Tel./Fax: 0259-472 640

Prefață

Volumul de față cuprinde poezii creștine, scrise de păstorul-poet Ioan Giura, pe parcursul a aproape patru decenii. Această antologie include o parte din textele poetice publicate anterior de poet în trei volume. Mesajul poeziilor se subordonă crezului său existențial, acela de a-L sluji și de a-L lăuda pe Dumnezeu: *Voi lăuda pe Domnul cu inima întreagă,/Căci numai El e vrednic să fie lăudat!/Aici, trădind cu râvnă în viața mea pribegie/Și dincolo, în slavă, ca fiu răscumpărat.//Voi lăuda pe Domnul cu drag, în orice vreme,/Căci numai El e vrednic să fie lăudat!/Când bolta-i înnoarată, iar sufletul se teme/Și când e vreme bună cu ceru-nseninat.*

Opera sa poetică este oglinda personalității sale. Modestia omului Ioan Giura, pe care îl cunosc de peste un sfert de secol, este dublată de o înțelepciune divină, care presupune o vizionare superioară asupra existenței. La fel ca omul este și opera sa. Versurile lui, aparent simple, datorită folosirii prozodiei clasice și a unui limbaj mai puțin abstract, transmit idei de mare profunzime.

Scriitorul și filosoful Lucian Blaga consideră că: *Poetul nu este atât un mânuitor, cât un măntuitor al cuvintelor. El scoate cuvintele din starea lor naturală și le aduce în starea de grătie.* Poetul Ioan Giura a măntuit cuvintele pentru a crea un imn încchinat Măntuitorului, o operă complexă prin semantismul ei. El a folosit cuvântul pentru a prezenta Logosul divin, creator și atotputernic.

Poetul este *un scrib umil* al lui Dumnezeu, care, *îndrăgostit de cer* fiind, transmite prin versurile sale mesajul Creatorului, învățările sfinte aflate în Scriptură.

Pe lângă muzicalitate, limbajul poetic este definit de reflexivitate, sugestivă în acest sens fiind folosirea frecventă a punctelor

de suspensie și a interogațiilor retorice. Poetul îndeamnă cititorul la meditație și introspecție, la desprinderea de teluric și pătrunderea în lumea celestă, a valorilor eterne.

Poeziile din acest volum fac să vibreze sufletul fiecărui pelestin aflat *pe drumul spre înălțimi*, care este încurajat și îndemnat să urce fiecare treaptă prin credință totală și neclintită în Dumnezeu, fiind conștient de faptul că, la sfârșitul drumului, are loc MAREA ÎNTÂLNIRE: *Când vezi că tristețea ți-apasă fința/ Și simți că puterea te lasă,/ Mai rabdă o clipă, nu-ți pierde credința:/ Curând vei ajunge acasă.*

Prof. Cristina Părău

Cuvânt-înainte

Au trecut mai bine de 45 de ani de când am început să scriu primele versuri, fapt care mi-a atras aprecierea din partea profesorei de română din anii de liceu, numindu-mă *poetul nostru*. Dar știam că nu sunt un poet, ba mai mult, nu simțeam nicio atracție înspre literatură, iar la sfârșitul anilor de liceu m-am orientat spre o carieră tehnică, la fel ca mulți alți elevi din vremea mea. Însă am continuat să cochetez cu poezia, față de care îmi manifestam prețuirea fie citind-o, fie recitând-o în biserici. Și, nu în ultimul rând, încercând propriile-mi compozиții, mai ales că, în perioada anilor 1980, copiii și tinerii bisericii din care făceam și eu parte aveau nevoie de poezii (*montaje*) de sărbători (și nu numai). Dar în anii aceia nu se punea problema de a publica vreuna din ele, nici măcar nu visam la aşa ceva. Până după 1989, când odată cu (re)apariția primelor reviste creștine, am început să public în *Harul mântuirii*, *Îndrumătorul creștin baptist*, *Farul creștin* și.a., fapt ce m-a încurajat tot mai mult și m-a determinat, în decursul anilor, să-mi adun poezile în 3 volume: *Dor neîmplinit* (1997), *Dincolo de porți* (2003) și *Drum spre înălțimi* (2013).

În ultimul timp însă, tot citindu-le, mi-am dat seama că unele poezii publicate au nevoie de retușări, iar altele sunt prea simpliste (ca să nu spun altfel) pentru a se încadra cât de cât în cerințele unei poezii autentice, chiar și creștine. Pe de altă parte, iubitorilor de poezie le-ar fi venit greu să intre în posesia celor 3 volume, având în vedere distanța în timp, mai ales că ultimul volum a fost editat într-un tiraj redus (300 de exemplare), la care se adaugă și faptul că, între timp, am mai compus și alte poezii care nu fuseseră încă publicate. Iată aşadar care au fost cauzele ce m-au determinat să mă orientez înspre volumul de față.

Și ar mai fi ceva de adăugat, și anume motivele care mă fac să fiu preocupat de poezie (le-am arătat prima oară în *Drum spre înălțimi*) într-o vreme în care preocupările celor mai mulți, chiar creștini fiind, se îndreaptă către alte domenii. Mai întâi, pentru că îmi place: *Îmi place, Doamne, prin condei,/Să răspândesc mireasmă vie/De la Izvor spre frații mei.../Chiar de-ar fi numai doi sau trei,/Eu tot mai vreau și-atunci a scrie.* Apoi, consider că am ceva de spus – iertată-mi fie lipsa de modestie. Poezia este o modalitate prin care poți transmite idei, adevăruri în care crezi, simțăminte ale sufletului sau măcar naște întrebări: *Nu sunt doar un bulgăr de tină,/Atom adunat cu atom.../Și suflet eu am, ca deplină/Să-mi fie făptura de om.* Și, nu în ultimul rând, pentru că sunt dator să o fac, chiar dacă nu mă socotesc a fi un poet în adevăratul sens al cuvântului. Și vorba unui poet (autentic de data aceasta): *E unul care cântă mai bine decât mine? [...] Cu siguranță că sunt mulți care cântă mai bine*, dar alături de ei, după darul pe care l-am primit cânt și eu: *Voi, poeți, cu tolba plină,/Vă admir și vă respect:/Compunând, ați dat lumină!/ Unui minunat proiect.//Căci vestind în vers, fierbinte,/Un Cuvânt din veșnicii,/Modelați mereu cuvinte/Pe aceleași temelii...*

Cu speranța că lecturarea poezilor din prezentul volum vă va face plăcere, veți fi încurajați în credință sau măcar puși pe gânduri, îl slăvesc pe Dumnezeu care mi-a dat viață, putere, sănătate și alte daruri, după voia Sa.

Ioan Giura

Voi lăuda pe Domnul!

[...] Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea în tovărăşia oamenilor fără prihană şi în adunare.

Psalmul 111:1

Voi lăuda pe Domnul cu inima întreagă,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Aici, trudind cu râvnă în viaţa mea pribegie
Şi dincolo, în slavă, ca fiu răscumpărat.

Voi lăuda pe Domnul cu drag, în orice vreme,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Când bolta-i înnorată, iar sufletul se teme
Şi când e vreme bună cu ceru-nseninat.

Voi lăuda pe Domnul cu fraţii-n adunare,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Cu-n gând în rugăciune, unindu-mă-n cântare,
Punând în slujbă darul ce Duhul Sfânt mi-a dat.

Voi lăuda pe Domnul cum pot s-o fac mai bine,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Cât sunt în cortu-acesta, suflarea mea mai ţine,
Te laud, Doamne mare, Părinte îndurat.

Voi lăuda pe Domnul cu sfintii stând la masă,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Când voi lăsa povara, ajuns fiind acasă,
Cu îngerii-impreună în cerul minunat.

Lăudați-L!

Lăudați pe Creatorul,
Voi, ceruri și pământ!
Sălați de bucurie
'Naintea Celui Sfânt!

La glasul Său, planete,
Vă rânduiți în mers
Și-ncepeți simfonia
Slăvirii-n Univers!

Voi, îngeri sfinți, puternici,
Din cele patru zări,
Vă-nfătișați la tronu-I
Pe aripi de cântări!

Trezește-te, natură
Și-mbracă verde strai!
E vremea învierii –
S-o știe orice grai!

Iar tu, făptură mică,
Tu, lut cu chip divin,
Înfrânge-ți semetia
Și laudă-L! Amin.